

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Marini dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

MARINORVM DIALOΓI. 19

Ἐρ. οὐ δ' ἐκ ἄρ, ὧ Ἀπομορ;
 ἴθ' μόνον ἰππιδῶν. ἰωάνη
 ἴα γάρ σι, ἄρ μὴ τὰ ὅμοια ἢ
 αὐτὸς ἀξὺ ἰδῶν.

MER Tu veru non, Apol-
 lo? Aspice modò & acce-
 dens (collaudabo enim te) si
 non eadem ipse quoq; optas
 bis ubi videris.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab homero Odyſ. 8 &
 Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonaste:

MARINI DIALOΓI

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ DORIDIS ET
 Γαλατίας. Galatæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

Ἄνδρ ἰρασιῶ,
 ὁ Γαλατίας, φα
 σι ἴσικλὸν ἴδ-
 ῶν ποιμενία ἰ-

Ormosum amā-
 tem, Galatæa,
 nempe Sicu-
 lum isium pa-

σιμαλιῶνα βι. Γα. μὴ
 σκῶπτι Δωρί. Προσδῶν & ἴ-
 ὄς δαρ, ὁ ποῖ & ἄρ ἢ. Δω. τί
 ἴμ, ἂ κὼ τὲ Διδὸς αὐτ' πῶς
 ἔμ, ἄγε & οὐτῶ κῆ πῶσι &
 ἰφάνη, ἢ τὸ πάντορ ἄμορ-
 φῶταδμ, μονόφθαλμ & οἶ
 τὸ γῆ & ἰνῆσά ἄντι αὐτῶν
 πῆς τῶ μορφῶ; Γα. ἴθ' τὸ
 νίμ de formosissimum, uno oculo? An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam?

storem aiunt amore tui de-
 petire. GALA. Ne ridé
 a Doris: etenim qualis qua-
 lise est, Neptuno patre pro-
 gnatus est. DOR. Quid
 ium postea, si vel Ioue ipso
 sit progenitus, quum vsq; ad-
 eò agrestis atque hispidus
 appareat, quòdque est om-
 nium de formosissimum, uno oculo? An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc
 bbbb 2 quidem

λάσιον αὐτῷ, ἢ ὡς φῆς ἄγων,
 ἀμορφόν δὲν ἀνθρώδων ἄρ.
 ὅ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπέτα τῷ
 μεταπῶ, οὐδὲν ἐνδύεσθον ὁ
 ρῶν, ἢ εἰ Δοῦξῶν. Δω. ἔσι-
 κας, ὃ Γαλάτεια ἐν ἱρασιῶν,
 ἀπ' ἱρώφωρον ἔλαρ ἢ Πολύ-
 φημον, οἷα, ἱπανεύς αὐτόν.
 Γα. ἐν ἱρώφωρον, ἀλλὰ τὸ πᾶ-
 νυ δυναδισκόν τῶ οὐ φέρω
 ὑμῶν. καὶ μοι δουῆται ἐκὸ
 φθόνυ αὐτὸ ποιῆν, ὅτι πσι-
 μαίνων ποτὲ, ἀπ' ἴ σκοπιᾶς
 παροδοῦς ἡμᾶς ἰδῶν ἐπι τῆς
 ἡύονος, ἐν τῆς πρόποσι τ' Αἰτ-
 νης, καθὸ μεταξὺ τῶ ὄρος καὶ
 τῆς θαλάσσης ἀγριαδὸς ἀρμυ-
 κιώται, ὑμᾶς μὲν δὲ πῆσῃ
 βληψῶν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἢ
 κακίστη ἔδοξα ἢ ἢ μόνῃ ἡμοὶ
 ἐπᾶχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα
 ὑμᾶς ἀνιῶ δῆγμα ἢ ὡς ἀ-
 μένων ἡμῖ, καὶ ἀξίρας ὅ,
 ὑμᾶς δ' παρῶφθην. Δω.
 εἰ ποίμνι ἢ ἐνδύῃ κακῶ τῶ
 ὄψιν

omnium una visa sim formosissima, eoque in unam me con-
 iecerit oculum. Eares vos male habet: nam argumentum
 est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amer:
 vos contra fastiditas esse. DOR. An istud tibi putas in-
 viden=

quidē ipsum, quōd hispidus
 est atq; agrestis, ut tu vocas,
 illum deformat: quin virile
 magis est. Porro oculus meo
 diuin fronte, decet etiam,
 quo quidem nihil segnius
 cernit, quàm si duo forent.

DOR. Videris Galatea non
 amantem habere b Poly-
 phemum, sed illum potius
 adamare: sic eum prædicat.

GAL. Equidem haud ada-
 mo, sed tamen insignem ia-
 stam vestram insultandi op-
 probrandiq; petulant: a ser-
 re non queo. Ac mihi nimi-
 rum invidentia quadam ista
 huc facere videmini, pro-
 pterea quòd ille quum fortè
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; è litorali spe-
 cula in litore ludentes cern-
 neret in prominentibus Act-
 nae pedibus, quæ videlicet in-
 ter montem & mare lituus
 sese in longum porrigit, vos
 ne aspexerit quidem: at ego

ὄψιν ἰδοῦσας, ἐπέθου ὅτι οἶδ
 γυροῦσας; καὶ τοι τι ἄλλο ἰρ
 ὀϊπανέσαι εἶχον, ἢ τὸ λαυ
 κὸν μόνον; καὶ τῶ οἶμαι, ὅ
 τι ξυνίθης ὄτι τυρῶν καὶ γα
 λακῆ πάντα ἔρτα ὁμοιατέ
 τοις ἡγᾶται καλὰ. ἐπὶ τῶ γυ
 ᾶκα ὀπό τ' ἀνιθιλύσης μα
 θῆν οἶα τυρχάνης οὐ τὸ πλὴν
 ὄψιν, ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ'
 τι γαλῶν ἄη, ἐπιπύφα ἴς
 τὸ ὕδωρ, ἰδὲ σιαντὴν ἔδην ἄλ
 λο, ἢ γόσιν λαυλὸν ἀνευθῶς.
 ἐκ ἰπανᾶται δὲ τῶ, ἢν μὴ
 ἐπιπύφα αὐτῶ καὶ τὸ ἐρῶθ
 μα. Γα. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
 ἢ ἀπρωτος λαυκὴ, ὅμως ἔρα
 τὸν καὶ τῶν ἔχω. ὕμῶν δὲ
 οὐκ ἔστιν ἰπτινα ἢ ποιμλὸν, ἢ
 ναύτης, ἢ πορθμὸς ἰπανῆ. ὃ
 δὲ Πολύφημος, τὰτι ἄλλα, καὶ
 μουσικὸς ὄτι. Δω. σὺ πά, ὃ
 Γαλάτεια ἠκόσμεν αὐτοῦ ἔ
 δουλος, ὅποτε ἰκώμασι προῦ
 ἐπιόε. Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον
 ἄρτις ὀγκᾶθ ἰδοῦσας, ἢ αὐτὴ
 ἢ ἢ πηκτις, οἶα ἡρανοῖον ἰλά

φθ

uidendum videri, si primum
 pastori deinde lusco formo
 sa visa sit? quonquam quid
 aliud ille potuit in te proba
 re, prater candorem? Is il
 li placet opinor, quod ca
 seo ὃ lacti assueverit; pro
 inde quicquid his sit simile,
 id protinus pulchrum iudim
 cat. Alioqui tibi libebit scis
 re ὃ qua sis facie de scopu
 lo quopiam in aquā, si quan
 do tranquilla steterit, despe
 ctans, temetipsam contem
 plare: videbis aliud nihil
 nisi perpetuum candorem.
 verum is quidem non pro
 batur, nisi rubor admixtus il
 li, decus illi iunxerit. GAL.
 Atqui ego illa immodicē
 candida, tamen eiusmodi ha
 beo amantem: quum intes
 rim ὃ vobis nulla sit, quam
 vel pastor, vel nauta, vel
 portitor aliquis mixetur. cas
 terum Polyphemus (vt alia
 ne dicam) etiam canendi pe
 ritus est. DOR. Tace, ὃ Ga
 latea: audiuius illum ca
 nentem, quum nuper pruriret in te: sed ὃ sancta Venus, as
 sinum rudere dixisses. nam lyrae corpus simillimum erat cera

bbbb

s

uino

φεγμυδρ τῶν σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν ἑρπῆτα, πῶχαις ὄσπερ
 ἦεν. (ὡ) ἄθε δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἐνολφας τὰ νύμφα, ἐκ ἑὸν ο-
 ωι πρῆσιφας, ἐμνησθε ἄ-
 μισόρτι, καὶ ἀποδῶρ, ἄμο
 πῶ αὐτὸς βοῶν, ἄμο δὲ ἰνδ.
 φα ἰπλχα. ὥσε δὲ κατῆαρ
 τὴν γέλωτα ἐγυαλωμεθα, ἐν
 τῷ ἑρατικῷ ἰάνθῳ ἄσματι.
 ἦ μὲν γὰρ ἄχῳ, δὲ ἀκρίειν.
 ὄσα αὐτῷ ἔθειρε, ἕτω παλῶ
 δὲ Βρυχομύφῳ, ἄμ' ἰσχάε.
 ζ, ἀφανείν μιμνήσκῃ τρα-
 χῆσιν ὀδύ, καὶ κατὰ γίνα-
 σορ. ἔφρι δὲ ὀφείρας ἔισ-
 τῶς ἀμυδρῶς ἀθυρματιορ,
 ἔφριτε σὺλθακα, καὶ τὸ λάσιορ
 αὐτῶ πεσοικῶτα. τίς ἐν ἄρ
 φθονήσῃ ῥι, ἄ Γαλάττα, ῥις
 ἔτω ἰρασῶ; Γαλ. οὐδὲν σὺ,
 Δωρι, δάξορ ἡμῖν τὸρ σαυ-
 τῆς, κακίω ἀγρονότι ὄντα, καὶ
 ὀδύκατιορ, καὶ λιθαίσην
 ἄμῃορ ἰπρωμῶορ. Δω.
 ἄμ' ἰρασῆς μὲν οὐδέτις ἔστ
 μοι, ἐγὼ σμυνώομαι ἰπρασῶς
 ἔνα.

uino capiti ofibus venudata:
 to: tum cornua perinde qua-
 si eubii prominebant, iye
 iunctis inductisque fidibus,
 quas ne collope quidem eius
 eum torquebar. agreste quida-
 dam & absorum cantilla.
 bat, quum aliud interim in
 pse voce caneret, aliud lura
 succineret: ita ut tempera-
 re nobis nequiuimus quin
 videremus amatoriam illam
 cantionem. Nam Echo ne
 respondere quidem illi vo-
 luit balanti, quum sit adeo
 garrula: imò pudisset si vi-
 fa fuisset stridulum illius &
 ridiculum cantum imitari.
 Ad hæc gestabat in plnis a-
 masius iste delicias suas, vr-
 si caulum pilis hirtum, i-
 pli non dissimilem. Quis au-
 tem non inuideat tibi am-
 cum istum Galatea? G A L.
 Quin tu igitur Dori tuum
 ipsius amicum nobis com-
 monstra, qui meo sit fort
 mosior, quicq; doctius ac me-
 lius vel voce canat, vel ci-
 thara. DOR. Mihi quidem nullus est amator, neq; me hoc
 nomine iactō, quasi sim vehementer amabilis: veruntamen
 istius

ἔνοι, τοῖσι τῷ Ἄ, οἱ τῷ ὁ λυ.
 κλαψ δὲ, λιθάβρας ἀπόβωμ,
 ὄσπερ ὁ πρῶτῳ ὠμοφωλῷ,
 ὡς φασί, καὶ σιτέμῳ τῶν
 ἐπιδημῶντας τῶν ξέπων, ὅτι
 γῆν ἴδῃ καὶ οὐ ἀντιφῶνς αὐ-
 τοῦ.

istiusmodi amicum, qualis
 est Polyphemus, nempe to-
 tus hircum olens, tum cru-
 dis visitans carnibus, & hq-
 spites, si qui appulerint, de-
 uorans, tibi habeas, cumq; tu
 mutuam ames.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Marini dei ἐὼάλιοι à Luciano vocantur, à quibusdam
 θαλάσσιοι. Ingens horū turba fuit quorum princeps
 Neptunus & eo antiquiores Nereus & Oceanus.

a DORIS.] Nymphæ nomen filie Oceani & uxoris
 Nerei, Hesiod. in Theog. Interdum pro ipso mari accipitur. Vir-
 gil. 10. Eclog.

Doris amara suam non intermiscet vndam.

b Polyphemus.] Ex Cyclopius vnus, Neptuni filius: so-
 cios aliquos Vlyssis interficiens ad saxum fregit & seminiua ad
 huc membra deuorauit: excocatur ab Vlysse. Hom. Odyss. Cic.
 lib. 5. Tusc. quæst. Virgil 3. Aen. c. Qua sis facie.] Negat
 quidem Seruius ex mari effugiet villo pacto postereddi, sed Lu-
 cianus hic aliter sentit, & in Alcione: Nōne vides, inquit, vā
 superiora sint serenitate consp. civa fluctibus autem sedatiū ma-
 re actranquillum, ὁμοιον, ὡς ἐπεὶν κατόπτρῳ: id est speculo
 (v. sic dicam) consimile. Theocritus in Bucolici astis Idyllo sexto:

Ἐ γὰρ ἴνυ ἀλλ' εἶδ' ἔγω, κακὸν ὄσπερ λήγον
 ἢ γὰρ πρὸ ἐς πᾶν ἴνυ ἐπέλεπον ἢς δὲ θαλάσσια.
 καὶ καλὰ μὲρ τὸ ἡλίον, καλὰ δ' εἶμιν ἀμείν κακοῦ, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quàm dicor: in vnda
 Nuper enim vidi ipse meos de littore vultus,
 Cùm nulli flarent tranquilla per æquora venti

Hinc illud Maronis sumptum est:

—nuper me in littore vidi,

bbbb 4

Quum

Quum placidum ventis staret mare—

[Sed & nos ex Seneca paulo plura in Alcione annotauimus, d O sancta Venus.] Amorum & libidinum fauatrix & magistra: eas enim prima & inuenit & edocuit. Splanianus de hac ita canit:

Mater adulterij Venus est, stupriq; reperi-
Quin & luxuriæ nutritrix, & mater amorum, &c.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ

Nōrs.

ZEPHYRI ET

Noti.

Iacobo Micyllo interprete.

ZEPHYRVS.

ΟΥ πάωρε πομπήν
 ἰνὰ μεγαλοπρεπεί-
 ραν ἔλεον ἢ τῆ θα-
 λατῆς, ἀφ' οὗ ἄμι. καὶ πύτω
 σὺ δ' ἐκ ἔδω, ὡ Νότ; Νό.
 τίνα τῶν πλῆ λήγας, ὃ Ζέφυ-
 ρε, πλὴ πομπῆς; ἢ τίνας οἱ
 πῆμιοντόν ἤσπ; Ζέ. ἠδίσου
 θεαματῶ ἀνελέφθης, οἶον
 οὐκ ἄνο ἰδοίς τι. Νό. παρὰ
 πλὴ Ερυθρῶν ἢ θάλασσο
 ἔργασίμω, ἐπέπνω & δ τι
 καὶ μέρῶ τῆς Ἰνδίας, ὃ &
 πρῶτα τῆς χάρας. ὅθρ οὐδ'
 οἶδα, ἢ λήγας. Ζέ. ἀπὸ τὸν
 Σιδώνιον. Ἀγλιόρα ἔλεον;
 Νό. νὰ, τὸν τῆς Εὐρώπης πα-
 τέρ. τι μὲν; Ζέ. περὶ αὐ-
 τῆς ἐκένυς ἀνυγκωμά &.

pe patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.

NOT.

NUnquā equidē pom-
 pam magnificētio.
 rem vidi in mari, ex
 quo ego sum & spiro: tu verò
 annon vidisti Note? NOT.
 Quānam hanc dicis, a Ze-
 phyre, pompā? au quīnā sunt
 qui illā duxerunt? ZEPH.
 Suauissimo spectaculo caru-
 isti & quale non facile aliud
 vnquā videris. NOT. Iuxta
 Rubrū mare occupatus fui,
 afflavi autē & partem Indīe
 nonnullam, quantiū videliret
 eius terræ mari adiacet. pro-
 inde nihil eorum noui que
 tu dicis. ZEPH. Quid? Sīa
 domiū illum b Agenorem vi-
 disti? NOT. Etiam, Euro-
 pe patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.

Νό. μῶρ ὅτι ὁ Ζεὺς ἱρασὺς ἐν
 ποσσὶ τῆς παδός; τὸ δὲ γὰρ καὶ
 παλαιὰ ἠπιστάμεν. Ζε. οὐκ ἔν
 τὸν μὲν ἔρωτα οἶδα, τὰ μὲν
 τὰ ταῦτα ἢ ἡδὴ ἀκούω. ἢ μὲν
 Εὐρώπῃ κατακλυθῆσαι ἐπὶ τῷ
 ἠϊόνα πᾶσι, τὰς ἡλικιώτι
 δας παραλαβῆσαι ὁ Ζεὺς δὲ
 ταύρω ἀνάσσει αὐτὸν, σωί
 παῖσιν αὐτῶς ἡάμις φαι
 νόμῳ λαοκός τε γὰρ ἡ ἀκεί
 βῶς, καὶ τὰ κέρτα ἀναμα
 πῆς, καὶ τὸ βδέμα ἡμερ
 ἐκίρτα οὐκ ἢ αὐτὸς ἐπὶ τῆς
 ἠϊότος, καὶ ἡμῶν ἡδίστον, ὡς
 τῷ Εὐρώπῃ κατακλυθῆσαι καὶ ἄ
 νακλυθῆσαι αὐτὸν. ὡς ἢ τὸτ' ἐγί
 νει. ἀρομαῖ μὲν ὁ Ζεὺς ὄρ
 μῆσιν ἐπὶ τῷ θάλασσῳ, φέ
 ρων αὐτῷ, καὶ ἐν ἡλίῳ ἡμῶν
 σῶν. ἢ δὲ πάλιν ἐκπλαγῆσαι τῷ
 πράγματι, τῷ λαῷ ἢ ἡλίῳ τὸ
 κέρτα. ὡς μὲν ἀπλοῦθᾶνοι, τῷ
 ἐγίρει δὲ ἡμῶν μῆσιν τὸν πῆ
 πλον ξυμῆσαι. Νό. ἠδὲν τὸ θῆ
 μα, ὡς Ζεφύρι, ἡδίστος, καὶ ἐρωτῆ
 κὸν, νηχόμῳ φησὶ Δία, φέρουσα
 re, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne delaberetur:
 altera autem manu diffluentem vento vestem continebat.

NOT. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, & amato
 rium, natantem videlicet Iouem, & ferentem secum amo

NOT. Num quod Iupiter iā
 olim amare puellam cepit?
 Nam hoc etiam pridē sciui.
 ZEPH. Igitur quod ad a
 more attinet, nosti: qua verō
 postea consecuta sunt, ea nūc
 audi. Descenderat Europa
 ad litus ludendi gratia, as
 sumptis secū aequalibus suis.
 Iupiter autem in formā tau
 ri asimulatus, ludebat vnā
 cum ipsis, pulcherrimus tum
 apprens. Nam & candidus
 erat, ut nihil suprā, & cor
 nua habebat reflexa pul
 chrē, vultumq; prae se fere
 bat admodū mansuetum ac
 placidum. Saltabat igitur &
 ipse in litore, & mugiebat
 suavissimē, ita ut Europa e
 tiā cōscendere ipsum iā suffi
 neret. Caterūm vbi hoc fa
 ctum est, citato cursu Iupiter
 quidem vnā cum illa in mare
 prorupit, atq; ibi, vti incide
 rat, natabat illa verō admo
 dum perculsa animo ex hac

τῶ ἀγαμφύλω. Ζεὺς καὶ
 αὐτὸν τὰ μὲν τὰ ταῦτα ἰδὼν πρῶ-
 τω ἀπολὺν, ὃ Νότι. ἢ τε γὰρ θάλασσα
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἐξήκτο,
 καὶ τῶ γαλιῶν ἐπιστο-
 μῶν, ἡ δὲ ἀρχὴ ἐκείνων.
 ἡμῖς δὲ πλοῦτος ἰσχυρὰς ἀ-
 γορεύσας, οὐδὲν ἄλλο, ἢ διατά-
 μόνον τῶν γυνομένων πρῶ-
 κολοῦσθαι. Βρωτῶν δὲ παρὰ
 πτόσθαι, μικρὸν ἴσως τῶν
 θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἀπο-
 λῶν ποσὶν ἐπιφάνει τὸ ὕδα-
 τος, ἡμῶν τὰς δάσας ἐ-
 ρουῖσας, ἡ δὲ ἄμα Ἰχθυο-
 αὐτῶν ἡ δὲ ἀναδύσας, πα-
 εἰπτόσθαι ἐπὶ τὴν ἀναδύσας ἐπι-
 προτῶσας, ἡμῶν μὲν αὐτῶν
 λαὸν τὸν τὴν Τετάρτην γὰρ,
 ἔτι ἄλλο μὲν φοβερὸν ἰδέσθαι τὴν
 θάλασσαν, ἅπαντα πρὸς ἑ-
 ρουῖ τῶν πτόσθαι. ὃ γὰρ Ποσει-
 δῶν ἐπιδεδυκὸς ἄρματός, πα-
 ροχρῶνός τε, καὶ τῶ Ἀμφι-
 τριτῶν ἔχων, πρῶτον γυνοῦσας,
 πρὸς οὐροῦ τῶν νηχομένων ἀ-
 δεικνῶν ἐπὶ πτόσθαι τῶ ἀφρο-
 διτῶ

res suos. ZEPH. At ve-
 rō quæ consecuta sunt, sua-
 uiora multo, c. Note. Nam
 & mare statim composuit
 fluctibus quietum fuit, &
 tranquillitate vltro atra-
 ctia placidum ac planum se-
 ipsum præbuit. Nos autem
 omnes silentium agentes, ni-
 hil aliud quàm spectatores
 tantùm eorum quæ fiebant,
 quasi quidam comites seque-
 bamur. Cupidines verò iu-
 xta volitantes, paulùm su-
 pra mare, ita ut interim sum-
 mis pedibus contingerent a-
 quam, accensas ferentes fa-
 ces, Hymenæum cantabant.
 Nereides autem emersæ vni-
 dis, delphinum tergis insis-
 dentes obequitabant applau-
 dentes, seminudæ pleraque.
 Præterea & Tritonum ge-
 nus, & si quid aliud marimo-
 rum aspectu metuendum non
 est, omnia illa circum puellâ
 quasi choreâ ducebant. Nam
 ipse quidem Neptunus con-
 scenso curru, & quasi pro-
 nubus incedens, vnâ cum Amphitrite lætus præibat, veluti
 & iam aperiens nascenti fratri. Supra omnes autem Venerem
 duo

ἄλλω δὲ τείρωνο ἔφρον,
 ἐπὶ λόγγυς κατὰ κρημνίστω, ἄν-
 θη παντοῖα ἐπιπέλουρον τῆ
 Μύμω, ταῦτα ἐκφοινικῆς ἄ-
 χει τῆς Κρήτης ἐγγύς. ἐπὶ δὲ
 ἐπέθῃ τῆ νύσσο, ὁ μὲν ταῦρον
 ἐν ἔτι ἐφάειτο, ἐπιλαβόμενον
 δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε
 πῶν Εὐρώπῃς τὸ Δίκταον
 ἄντρον, ἐρυσσάειρον, καὶ κατώ-
 ὄρωειρον. ἵπιστο γὰρ ἦδ' ἤ, ἐφ' ὅ,
 τι ἄγοιτο. ἡμῶς δ' ἐμπρόσθεν
 τοῦ ἄνω ἄνω πικρῶν
 μίρον ἀντρομάνωρον. Νό-
 ῶ μακροῦ Ζεφύρου θῆρας ἐ-
 γὼ δὲ γρηῶν καὶ ἰδέφαντας,
 καὶ μέλανας ἀνυρῶτους ἐώ-
 ρων.

isthac videris: ego verò interea
 Gryphas & Elephantos &
 nigros homines aspiciebam.

duo Tritones vehebant in
 concha recubantem, ac flores
 omnis generis aspergentem
 sponsa. Atque hac à Phœ-
 nicia usq; in Cretam fiebant.
 Postquam autem in insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non ampliùs apparebat: Tu,
 piter autem apprehesam ma-
 nu Europam, in antrum Di-
 ctæum abduxit, erubescens
 tem, atque oculos demitten-
 tem: intelligebat enim iam
 ob quam rem ita duceretur.
 Nos aut in umbentem mari,
 alius aliam illius partem flu-
 stibus agitabamus. NOT.

O' beatum Zephyre te, qui

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a ZEPHYRVS.] Ventus est tepidus et siccus, ab occa-
 su æquinoctiali aduersus Euum in vere spirans; quo flante
 terra hyemali frigore confrieta aperitur, ac plantæ omnes ger-
 minare incipiunt. vnde Claudianus:

—pater ò gratissime Veris

Quid mea lasciu regnas per prata volatu
 Semper & assiduis irtoras flatibus annum.

b Ageno:em.] Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à
 Ioue sub tauri specie raptæ, & in Cretam auelctæ dicitur. Atq;

ex ea postea Ioui nati feruntur Minos, Rhadamantus, & Sarpedon. Ouid. in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exprimit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa siue Eidyllio 20. sui more hanc fabulam depingit: à quo Ouidius quædam sumpsisse videtur. Herod. lib. 4. ait, nesciri, nec prodiuum esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quòd ab Europa Tyria dictam referant. c. Note.] Notus seu Ausfer ventus est meridionalis, exitialis & morbosus. Interdum pro omni vento meridionali capitur.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

μεταμορφωσις Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille coruscus,
Auxerit pulchram, de grege Mercurij,
Hæc fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,
Efficiunt fœdum vina Venusq; pecus.

NYNQVAM.] αὐξήσεις Tu verò non vidisti.] ἐξώθησις. Quàmnam hanc dicis.] αὐτέρωθις. Iuxta rubrum mare.] Causa τῆς ἀπολείψεως. Proinde nihil eorum.] Conclusio. Quid? Sidonium illum.] παρασκευή. De illa ipsa narrabo.] ἰστορήσεις. Quæ verò postea.] ἀξίωσις ad προσχλή. Descenderat.] Narratio. Nam & candidus.] ἰστοτύπισις. At verò quæ consecuta sunt.] τὰ μετὰ ταῦτα. Cupidines verò.] Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.] τοπογραφία. Iupiter autem.] τὰ ἐνθάδε. Nos autem incumbentes.] πρόβησις. O' beatum Zephyre.] Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ
Γαλένης.ΠΑΝΟΠΕΣ ΕΤ
Galenes.

Iacobo Micyllo interprete.

ΠΑΝΟΠΕ

Εἰδὼν, ὃ Γαλιών, χθὲς, οἷα ἐποίησεν ἡ Eris παρὰ τὸ δῆπνον ἐν Θηταλία, δίοτι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα. ὃ ξωστὸ μὲν ὑμῖν ἔρχοι: ὃ δὲ Ποσειδῶν ἐκείνοσέ με, ὃ Πανόπη, ἀνδρανδρὸν ἐξούτω φυλάττει τὸ πῖλαρον. τί ἐρποίησεν ἡ Eris μὴ παροῦσα; Πα. ἡ ἴστis καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπληγῆσθαι ἐς τὸν θάλαμον, ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τῆς Ποσειδῶν ἡ Πραξιμφοθῆται. ἡ Eris δ' ἐν τούτῳ λαθῆναι πάντας (ἰδυνῆθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ λεοτότων, ἡ δὲ Ἀπόλλωνι λιθαίεσσι, ἡ ταῖς Μούσαις ἀλόσσαις πεσιχόντων τὸν νῆρον) ἐνέειπεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆδεν τι παγκρατον, χρυσὸν δὲ ὄλον, ὃ Γαλιών. ἐπεγέγραπτο δ'. Ἡ λαὸν λαβέτω.

V Idissime, Galene, heri qualia fecit Eris ad cœnam in Thesalia, propterea quod non ipsa vocata fuerat ad conuiuium? GAL. Haud conuiuata equidem vobiscum fui, nam me Neptunus iusserat tranquillum interea, a Panope, seruare pelagus. Sed quid fecit Eris, cum præsens non adesset? PAN. b Thetis ac Peleus concesserant intro in thalamum, deducantibus ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea autem Eris, clam cæteris omnibus (id quod facile illatum fuit, alijs bibentibus, quibusdam autem applaudentibus vel Apollini citharam personanti, vel Musis ore modulantibus adhibendo animum) proiecit in conuiuium

Dum

λυχνιδέων ἢ τῶ, ὡσπερ ἱξί-
 νιτυδίου ἢ ἰνθα Ἡρατι καὶ
 Ἀφροδίτης ἢ Ἀθωᾶ καὶ Ἰκλι-
 νουῦ, καὶ περὶ δὲ ὁ Ἐρμῆς ἀνελθὼ
 μὲν ὁ ἱππὶς τὰ γυραμ-
 μῶνα, αἰ μὲν Νυμφιδίου ἡμῶς
 ἀπαισιόπῃ μὲν. τί δὲ ἔσθ
 σοι αἰ, ἰκένων παρυσῶν; αἰ
 δὲ ἀνῆλθοῦντο, ἰκένων καὶ αἰ-
 τῶν τὸ μῦθον ἡξίον, ἢ ἡ μῆ-
 γὲ ὁ Ζεὺς οὐρανὸν αὐτὸς, ἢ ἄ-
 λει χερῶν προχόρησι τὸ πρᾶ-
 μα. ἀπὸ ἰκένων, αὐτὸς μὲν ὁ
 κενὸν, φωνοί, περὶ τὸ τοῦ, καὶ τοῖ
 ἰκένων αὐτὸ δικάσσει ἡξίον. αἰ-
 πητῆς ἢ πᾶ ἰδῶν, πρὸ τῆ Πριά-
 μῆ πᾶ δᾶ, ὅς οἱ δὲ τὴ σφῆνδ-
 ραι τῶν καλλιόνα, φιλοκαλῶ
 ὦν, ἢ ἢ ἄρ ἰκένων κένων κα-
 κῶς. Γα. τί δὲν αἰ θραῦ, ὦ Πανό-
 πη; Πά. τί μῦθον, οἶμα, ἀπία-
 σοι πῶς τῶ ἰδῶν. Γα. καὶ τίς ἢ.
 ἔδ μετὰ μικρὸν, ἀπαγέτωρ
 ἡμῶν τῶν κρατῶν; Πά. ἡδὴ
 τοῖ, φημί, ἐκ ἀπῆν κρατῶν, τῆ
 Ἀφροδίτης ἀγωνισόμενος, ἢν
 μὴ τὴ πάλιν ὁ σφῆνδρὸς ἀμα-
 βλυθῆν.

Dum igitur voluatur hoc,
 tanquam ex composito iactū
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerva accūs
 bebant. Deinde ubi Mercu-
 rius sublato illo legit ea qui.
 bus illud inscriptum erat. nos
 quidem Nereides cum silen-
 tio sedebamus: (quid enim as-
 gendam erat illis presentia
 bus?) illa verò inter se con-
 tendebat, ac qualibet suū il-
 lud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipsum interposuisset
 etiam ad manus usq; res hæc
 processisset. Verum ille, ipse
 quidē, inquit, non ferā iudici-
 um de hoc (tamen si ille i-
 psum iudicare vellent) sed in
 Idā ad Priami filiū abite, quē
 & discernere nouit quæ nam
 formosior sit, utpote elegan-
 tiæ studiosus & ipse: & non
 facile talis cū sit, iudicauerit
 malē. GAL. Quid igitur
 ad hæc Dea illæ, Panopē?
 PAN. Hodie, arbitror, in Ie-
 dan abeunt. GAL. Et qui
 veniet paulo post qui nobis renūciat eam quæ vicerit? PAN.
 At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia vincet, veniente in
 certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PANOPE.] *Nympha marina, una ex Nereidibus, Virgil. 5. Aen.*

—cum q; imis sub fluctibus audijt omnis
Nereidum, Phorcicq; chorus, Panopeaq; virgo, &c.
b Thetis.] *Dea & nympa maris, Nereifilia, mater Achillis & Pelei regis Thessaliae vxor.*

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Διγνηλεύς, de pomo contentionis ab Eride tribus
formosissimis deabus obiecta.

Hic narrat Panopes Erides pomum q;, dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues,
Priamides legitur iudex, malum q; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest.

AVDISI'INÈ.] *ἰγώτης ἀπὲρ τῶ προοιμῆς. Propterea quod non.] αἰολογία. Haud conuiuata.] ἀρνησις. Sed quid fecit.] παρασκευὴ ζήλει. Thetis ac Peleus concesserant.] διγνησις. Interea autem.] occasio. Id quod facile.] ἠδωαμῆς, Projecit in conuiuium.] τὸ παραχρῆν ἠγέρμων. Dum igitur.] τὰ μίση. Ille verò.] ἠἰκάσις. Et nisi Iupiter.] τὸ εὐθεσιμόρον κατὰ πλάζον Non feram iudicium.] Recusat Iupiter iudicium. Sed in Idam ad Priami filium abite.] Indicem alium constituit. Quid igitur.] Dea ad iudicem abeunt. Atiam nunctibi.] τὸ καὶ τόμα κῆ πῶκερμῶ.*

MORTVO.